

Pressi- ja teabeosakond

Euroopa Liidu Kohus
PRESSITEADE nr 168/20
Luxembourg, 17. detsember 2020

Kohtuotsus (kohtuasi C-490/19)
Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier vs. Société
Fromagère du Livradois SAS

Liidu õigus teatavatel tingimustel keelab kaitstud päritolunimetusega kaitstud toote vormi või välisilme reprodutseerimist

Hinnata tuleb seda, kas kõiki asjas tähtsust omavaid tegureid, sh toote avalikkusele esitlemise ja turustamise vorme ning faktilist tausta arvesse võttes võib reprodutseerimine tarbijat eksitada

Morbier on juust, mida valmistatakse Juura mäestikis (Prantsusmaa), ja see nimetus on alates 22. detsembrist 2000 registreeritud kaitstud päritolunimetuseks. Sellele on tunnuslik juustukera poolitav must horisontaaljoon. Musta joont, mille algselt moodustas söekiht ja mis nüüd valmistatakse taimsest söest, on otsesõnu nimetatud kaitstud päritolunimetuse spetsifikaadis sisalduvas toote kirjelduses.

Société Fromagère du Livradois SAS, kes valmistab juustu Morbier alates 1979. aastast, ei asu geograafilises piirkonnas, millele nimetus „Morbier“ on reserveeritud. Alates üleminekuaja möödumisest kasutab ta oma juustu kohta nimetust „Montboissié du Haut Livradois“.

Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (edaspidi „ühing“) esitas 2013. aastal Société Fromagère du Livradois' vastu tribunal de grande instance de Paris'le (Pariisi esimese astme kohus, Prantsusmaa) hagi. Ühing väitis, et Société Fromagère du Livradois rikub kaitstud päritolunimetust ning paneb toime kõlvatu ja parasiitliku konkurentsina käsitatavaid tegusid, kuna ta toodab ja turustab juustu, mille puhul on kasutatud kaitstud päritolunimetusega „Morbier“ hõlmatud tootele iseloomulikke välisilmeid, milleks on must joon. Tema hagi jäeti rahuldamata.

Cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus, Prantsusmaa) jättis selle otsuse 2017. aasta otsusega muutmata. Nimetatud kohus asus seisukohale, et kaitstud päritolunimetuse eesmärk ei ole kaitsta toote välisilmeid või tunnuseid, vaid selle nimetust, mistõttu see ei keela valmistada toodet samu meetodeid kasutades. Ühing esitas selle otsuse peale eelotsusetaotluse esitanud kohtule kassatsioonkaebuse.

Neil asjaoludel palub Cour de cassation (kassatsioonikohus, Prantsusmaa) Euroopa Kohtul selgitada, kuidas tuleb tõlgendada määruse nr 510/2006¹ ja määruse nr 1151/2012² artikli 13 lõiget 1, mis puudutab registreeritud nimetuste kaitset. Täpsemini on kerkinud üles küsimus, kas kaitstud päritolunimetusega hõlmatud toote füüsiliste tunnuste kasutamine ilma registreeritud nimetust kasutamata võib kujutada endast tegevust, mis võib tarbijat toote tegeliku päritolu osas eksitada ja mis on mõlema määruse artikli 13 lõike 1 punktiga d keelatud. Seega on Euroopa Kohtult palutud esimest korda tõlgendada nende määruste artikli 13 lõike 1 punkti d.

Euroopa Kohtu hinnang

Euroopa Kohus otsustab esiteks, et määruse nr 510/2006 ja määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõikega 1 ei ole keelatud üksnes registreeritud nimetuse kasutamine kolmanda isiku poolt. Teiseks märgib Euroopa Kohus, et nende kahe määruse artikli 13 lõike 1 punktiga d keelatakse

¹ Nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (ELT 2006, L 93, lk 12).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012, L 343, lk 1).

registreeritud nimetusega hõlmatud tootele tunnusliku vormi või välisilme reprodutseerimine, kui reprodutseerimine võib suunata tarbijat uskuma, et asjaomane toode on selle registreeritud nimetusega hõlmatud. Kõiki asjas tähtsust omavaid tegureid, sh kõnealuste toodete avalikkusele esitlemise ja turustamise vorme ning faktilist tausta arvesse võttes tuleb siinkohal hinnata, kas selline reprodutseerimine võib eksitada Euroopa tarbijat, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas.

Euroopa Kohus osutab oma järelduste põhjenduseks kõigepealt sellele, et määruse nr 510/2006 ja määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõige 1 sisaldab keelatud teguviiside astmelist loetelu ning see ei piirdu registreeritud nimetuse kui sellise kasutamise keelamisega. Seega, kuigi kummagi määruse artikli 13 lõike 1 punktis d ei ole selle sättega keelatud teguviise täpsustatud, hõlmab nimetatud säte mis tahes teguviise – peale määruste artikli 13 lõike 1 punktides a-c keelatud teguviiside –, mis võivad tarbijat asjaomase toote tegeliku päritolu osas eksitada.

Mis seejärel puutub küsimusse, kas registreeritud nimetusega hõlmatud toote vormi või välisilme reprodutseerimine võib kujutada endast tegevust, mis võib tarbijat asjaomase toote tegeliku päritolu osas eksitada, siis nendib Euroopa Kohus, et **määrusega nr 510/2006 ja määrusega nr 1151/2012 antud kaitse ese on tõesti registreeritud nimetus, mitte sellega hõlmatud toode. Sellest tuleneb, et asjaomase kaitse eesmärk ei ole tagada, et oleks keelatud kasutada registreeritud nimetusega hõlmatud toote spetsifikaadis nimetatud tootmismeetodeid või reprodutseerida üht või mitut tunnust, põhjusel, et need on tootespetsifikaadis esitatud.**

Siiski on kaitstud päritolunimetused kaitstud niivõrd, kuivõrd need tähistavad toodet, millel on teatav kvaliteet või tunnused. Seega on kaitstud päritolunimetus ja sellega hõlmatud toode omavahel tihedalt seotud. Niisiis ei saa välistada, et registreeritud nimetusega hõlmatud toote vormi või välisilme reprodutseerimine võib kuuluda mõlema määruse artikli 13 lõike 1 punkti d kohaldamisalasse, ilma et see nimetus oleks asjaomasel tootel või selle pakendil ära toodud. Nii on see juhul, kui reprodutseerimine võib tarbijat toote tegeliku päritolu osas eksitada.

Selle kindlakstegemiseks tuleb eelkõige hinnata, kas toote välisilme teatav element on vastava toote põhitunnus ja iseäranis eristav, nii et selle reprodutseerimine võib koostoimes kõigi asjas tähtsust omavate teguritega suunata tarbijat uskuma, et sellist reproduksiooni sisaldav toode on selle registreeritud nimetusega hõlmatud.

MÄRKUS: Eelotsusetaotlus võimaldab liikmesriikide kohtutel taotleda kohtuvaidluste lahendamisel Euroopa Kohtult liidu õiguse tõlgendamist või liidu õigusakti kehtivuse üle otsustamist. Euroopa Kohus ei lahenda riigisisest kohtuvaidlust. Kohtuasja lahendamine kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega on liikmesriigi kohtu ülesanne. Euroopa Kohtu otsus on ühtlasi siduv ka teistele liikmesriigi kohtutele, kes lahendavad sarnast probleemi.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Euroopa Kohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebileheküljel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Gitte Stadler, ☎ (+352) 4303 3127.

Kohtuotsuse kuulutamisest saab pildisalvestisi „[Europe by Satellite](#)“ kaudu ☎ (+32) 2 2964106.